

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Žádný dar nepovznáší tolik dárce i obdarovaného jako důvěra.“

Henry David Thoreau

Úvodní slovo

O čem jiném, milí farníci, může být úvodník tohoto předvánočního Tomáška, než o penězích?

Leč zcela vážně: V tomto čísle se k vám dostávají informace o aktivitách, které už delší čas připravuje skupina našich farníků v oblasti financování církve. Je to jakýsi „pilotní projekt“, na kterém se mají vyzkoušet možnosti a podoba budoucího modelu ekonomického zabezpečení farností a jiných církevních institucí. Zkušenosti takto získané pak mohou být užitečné i v jiných farnostech (nejen) naší diecéze.

Podstatným prvkem tohoto pokusu je co největší užití moderních technologií. Proto prosím, abyste mu věnovali pozornost zejména vy, mladší, pro které slova

„internet“ či „elektronické bankovníctví“ nejsou až tak děsivým zaklínadlem (jako je tomu u nás, starších – vidíte, vy starší . . . !).

Ale ani věkem dříve narození farníci nemusejí odkládat tohoto Tomáška s tím, že tam pro ně nic není. Jistě mají ve svém okolí někoho, kdo může posloužit radou či konkrétní pomocí.

Jedno je stále více jisté: V našich farních a jiných společenstvích budeme moci uskutečňovat jen tolik iniciativ a aktivit, kolik si jich dokážeme zabezpečit – a zaplatit.

Aha – a málem bych zapomněl: Pěkné Vánoce!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Na internetové adrese

<http://www.svtomas.net/>

byly spuštěny nové webové stránky naší farnosti.

- Prosíme dobrovolníky, kteří by byli ochotni přijít pohlídat kostel během doby, kdy je otevřen o Vánocích pro návštěvu u jesliček, aby se nabídli v sakristii. Nemusí jít o celé odpoledne, pomůže i hodina či dvě.

- **Ve středu 17. prosince 2008 se od 16.00 koná v sakristii výroba ozdob na vánoční strom pro náš kostel.** Zveme malé i větší děti (i jejich rodiče), aby se přišli podílet na předvánočních přípravách.

- **Dne 8. ledna 2009 se dožívá 80 let náš farní vikář Mons. Josef Šik.** Za toto jubileum, za službu otce Josefa i za všechny dary, které od Pána Boha jeho prostřednictvím dostáváme, poděkujeme v neděli 11. ledna 2009 při mši svaté v 11.00 hodin. Srdečně zveme všechny farníky k účasti na této bohoslužbě.

- Všechny, kdo by rádi pomáhali bezdomovcům, zveme na setkání pracovníků SPOCHAB (Společnost pro chudáky a bezdomovce) každou první středu v měsíci v 19.00 hod na faře, Lidická 6.

Ples, aneb tip pro Ježíška

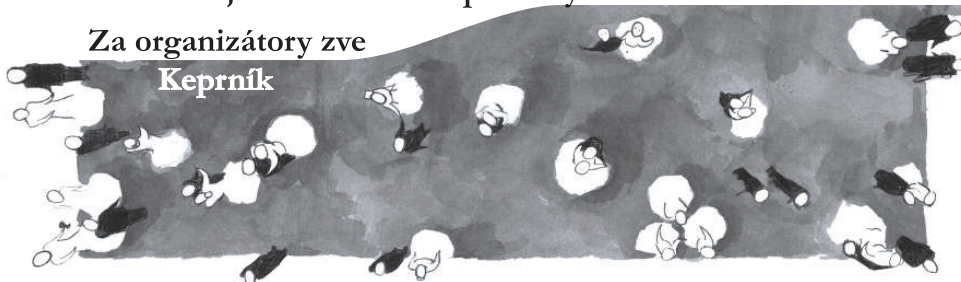

Již 15. ples naší farnosti se bude konat v sobotu 21. 2. 2009 v sále kulturního centra SEMILASSO. Začátek bude v 19 hodin.

Kromě vkusně oděných ministrantů na Vás čekají i další nezapomenutelné zážitky: živá hudba, cimbálka, polonéza, taneční vystoupení, tombola.

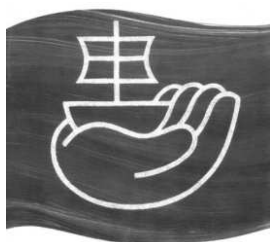
Prodej lístků bude zahájen v neděli 21. 12. 2008 po dopoledních mších, tedy v 8:30, 9:45 a 11:45. Dále bude možno lístky zakoupit v sakristii po večerních mších a v neděli. Cena lístku je 220 Kč a 150 Kč pro nevýdělečně činné.

Za organizátory zve
Keprník

Dary farnosti

S blížícím se koncem roku byla v naší farnosti připravena možnost pro poskytnutí bezhotovostních darů farnosti. Pro tento účel byl zřízen zvláštní bankovní účet, na který je možné dary zasílat. Současně se zřídil počítačový systém, který umožní evidenci dárců na tento účet. Dárci, kteří se zde zaevidují, mohou přes tento systém sledovat stav svých darů a hospodaření s účtem.

<http://dary.svtomas.net/>

K ZAVEDENÍ MOŽNOSTI BEZHOTOVOSTNÍHO DAROVÁNÍ VE FARNOSTI VEDLY ZEJMÉNA TYTO DŮVODY

- pomoci s financováním farnosti při stále se zhoršující finanční podpoře státu církvím,
- umožnit těm, kteří chtějí farnosti přispět a zároveň si snížit daňový základ, zaslat příspěvek bezhotovostně na účet,
- stále nesplacený úvěr naší farnosti.

BEZHOTOVOSTNÍ POSKYTOVÁNÍ DARŮ PŘINÁŠÍ NÁSLEDUJÍCÍ VÝHODY

- Dary je možné poskytovat pravidelně na základě trvalého příkazu. Toto je na jednu stranu zjednodušení pro dárce (platby pravidelně odchází z účtu a dárce nemusí myslet na příkazy do banky), ale hlavně to představuje pravidelné příjmy farnosti. Farnost tak může počítat s pravidelnými částkami a tím se zjednoduší plánování financování farnosti.
- Dárce při bezhotovostním daru na účet farnosti má možnost pomocí konstantního symbolu určit účel, na který chce svůj dar farnosti poskytnout.
- Pokud se bezhotovostní darování spojí i s registrací dárce, umožní to dárci přes webové stránky získat přehled o všech svých darech farnosti.
- Pokud dárce při registraci uvede i své osobní údaje, počítačový systém vygeneruje na konci roku potvrzení o všech jím poskytnutých darech, které může dárce použít pro uplatnění daňového zvýhodnění dle zákona o daních z příjmů.

PODKLADY PRO PROVEDENÍ PLATBY

– Číslo účtu: 2200030422/6800

pozn.: tento účet byl zřízen za účely přijímání darů (dárce například může rozhodovat o tom, jak se darované peníze investují); jedná se tedy o jiný bankovní účet, než jaký je uveden v tiráži a který je určen na hrazení běžných provozních nákladů farnosti

– Variabilní symbol: Vaše rodné číslo nebo IČ (pokud máte zájem o potvrzení k daňovému zvýhodnění, je potřeba se zaregistrovat na adrese <http://dary.svtomas.net>)

– Konstantní symboly pro platbu s určením účelu

- 0558 (nebo jakýkoli jiný nebo bez uvedení KS) – bez udání účelu
- 0548 – pastorage
- 0538 – provoz kostela
- 0528 – splácení dluhu farnosti

POPIS JEDNOTLIVÝCH ÚČELŮ, NA KTERÉ JE MOŽNÉ DARY POSKYTNOUT

Pastorage. Z darů určených na pastoraaci budou hrazeny částečně či úplně různé pastorační aktivity farnosti, které se v daném roce uskuteční. Jedná se např. o misijní den dětí, program pro nejmenší při dětských bohoslužbách, vyučování náboženství, farní pouť, farní ples, příspěvky pro chrámové scholy, pomůcky pro katechety a pro katechezi před přijetím svátostí, akce „Noc kostelů“ a ostatní, které podporují nebo usnadňují pastorační péči ve farnosti.

Provoz kostela. Běžný provoz farnosti zahrnuje jednak režijní náklady, zejména úhradu elektrické energie - topení a světlo v kostele. Menší část je určena na nákup bohoslužebných potřeb, úklid a výzdobu kostela, příspěvek na mzdu kostelníka, provoz farní kanceláře a ostatní drobné režie (v r. 2007 byly režijní náklady farnosti celkem 577 963 Kč). Z provozu kostela se hradí i běžné opravy v kostele a na faře (v roce 2007 částka 50 395 Kč).

Splácení dluhu farnosti. V roce 2008 se v pravidelných čtvrtletních splátkách zmenšil dluh farnosti o dalších 400 000 Kč (+ příslušný úrok). Zbývá tedy ještě do konce roku 2010 zaplatit 800 000 Kč, čímž bude celý úvěr 2 miliony Kč, použitý na generální opravu sakristií a vodovodní a kanalizační přípojky, zcela uhrazen. Ostatní půjčky farníků jsou již splaceny.

MOŽNOSTI POSKYTNUTÍ DARŮ POMŮŽE VYSVĚTLIT NÁSLEDUJÍCÍ TABULKA

Bezhotovostní (na bankovní účet)		Hotovostní (v kostele do košíku)	
Bez registrace na webu	poskytnutí daru bez dalších možností sledování poskytnutých darů a bez možnosti vystavení daňového potvrzení o poskytnutých darech	Bez registrace	tak jako doposud při každé mši svaté.
S anonymní registrací	poskytnutí daru dárcem, který se na tomto webu anonymně zaregistroval. V rámci své registrace pak dárcem může na těchto stránkách získávat přehled o jím poskytnutých darech. Anonymní registrace ale neumožňuje vystavení daňového potvrzení o poskytnutých darech		
S neanonymní registrací	poskytnutí daru dárcem, který se na tomto webu zaregistroval včetně svých osobních údajů. V rámci své registrace pak dárcem může na těchto stránkách získávat přehled o jím poskytnutých darech a na konci roku (pokud si o to při registraci požádá) získá daňové potvrzení o poskytnutých darech.	S neanonymní registrací	tato forma se připravuje. Půjde o možnost vložení hotovosti do obálky a následně do sbírky v kostele. Na obálku bude možnost uvést registrační údaje dárce a účel, na který je dar poskytován

Více informací o možnosti bezhotovostních příspěvků naleznete na internetových stránkách <http://dary.svtomas.net/>

Informace z diecéze

• **Betlémské světlo.** Také letos přivezou skauti před Vánocemi všem lidem dobré vůle plamínek pokoje a míru – Betlémské světlo. Do České republiky ho brněnští skauti přivezou z Vídně v sobotu 13. 12. Do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho bude Betlémské světlo předáno v obětním průvodu při mši v neděli 14. 12. v 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla. Zájemci z Brna a okolí si je budou moci převzít před katedrálou po skončení bohoslužby do 11.00 hodin.

Bližší informace o Betlémském světle lze získat na internetové adrese <http://www.betlemskesvetlo.cz/>

• Diecézní centrum života mládeže MAMRE v Osové Bítýšce zve zájemce o strávení společného Silvestra v termínu 28. 12. 2008 – 1. 1. 2009. Účastníci budou mít možnost:

- potěšit obyvatele Osové Bítýšky přáníčky,
- fotit s fotografem časopisu In a Tarsicius – Zbyňkem Pavienským
- poznat „Jak prožívají Silvestra v řádu a s nemocnými“ – br. Martin Richard Macek, provinciál řádu Milosdných bratří
- zatancovat si, zahrát divadlo
- ztišit se při adoraci

Bližší informace získáte na adrese <http://www.osovabityska.cz/> nebo na telefonním čísle: 566 536 748

Přijde návštěva

Půlnoční, romantická mše k oslavě narození Krista, je ledasčím výjimečná. Jistě časem, koncertním vystoupením, ale také tím, že přijdou lidé, kteří se Bohu v našem kostele a naším způsobem většinou neklaní. Z jejich jinakosti a nevhodnosti chování jsem míval strach. Stačilo projít v ministrantském oblečení kostelem a sebejistota stejného počínu provedeného kdykoli jindy byla pryč. Před dvěma lety jsem si položil otázku, jak tuto návštěvu oslovit.

Nedělám si naději na evangelizaci. Ti příchozí lidé nejspíš nic nečekají. Tedy možná až na zvuk varhan a to, že za návštěvu budou muset něco zaplatit. Přijde mi však slušné hosty uvítat a starat se o to, aby byli co nejméně „mimo“. Naše krásná liturgie je protkaná symboly a i její (ale i náš) jazyk je pro hosta někdy nesrozumitelný.

Ježíši se k jeslím přišli poklonit všichni, co byli poblíž a dozvěděli se o tom. Jak byla jejich poklona vhodná a jak vhodně by se chovali v Chrámu, to se můžeme jen domýšlet. Byl bych rád, kdybychom novodobým pastýřům ukázali, že nejsou navíc, že můžeme narození Krista oslavit společně.

Prakticky bych si to představoval tak, že příchozí budou uvítáni a dostanou Program bohoslužby a po mši je pohostíme

svařákem. A také návštěvě vezmeme jistotu představy, že církvím jde o peníze až na prvním místě - vybírat se nebude. Snad se nám takto aspoň trochu podaří přiblížit dva rozdílné světy, které tvoří jeden, aniž o tom často ví.

Případné zájemce o rozdávání Programů či vaření svařáku rádi uvítáme v organizačním týmu.

Za organizační tým

Dominik Čolek Heger
kontakt: hegerd@gmail.com

Rozhovor s panem kaplanem

P. Bohumilem Urbánkem

Jak se Vám nastupovalo do služby u sv. Tomáše? Těšil jste se?

Nepocítoval jsem nic, jen jsem nemohl týden spát a teď to jde, to ne kvůli nervozitě, ale rušnosti naší ulice.

Čím je pro Vás Brno!

Kdo chodí občas na dětské, tak to ví.

Současný rok sv. Pavla dává mnoho prostoru přemýšlet o tomto apoštolovi. Jaký má sv. Pavel význam pro Vás osobně?

Jeho život s Pánem je výzvou pro každého z nás. On, který pronásledoval křesťany, se stal na cestě do Damašku po

setkání s Kristem křesťanem. Jak muselo být pro něho těžké, když mu nikdo nevěřil, všichni se ho báli, ale on přesto vydržel. On je vzorem člověka, který ví o svých dřívějších chybách, nechá si o nich říci a uznává je, ale jde přesto neohroženě a hlásá evangelium. I já mám své chyby, ale kéž bych stál na místě sv. Pavla a nebál se neohroženě hlásat evangelium.

Kudy vedla Vaše cesta k víře a k rozhodnutí pro kněžství?

Na tuto otázku se špatně odpovídá a různé věci by si měl člověk chránit, ne sobecky pro sebe, ale ve vztahu k druhému, a tím je Bůh.

Co Vás nejvíce těší na službě kněze?

Jsem ani ne rok knězem, těžko říct.

Při službě trpícím poznáváte láskyplného Boha jiným způsobem. Je těžké vidět Ho v těch situacích?

Není těžké vidět Boha v těchto bratřích a sestřích, těžší je sklonit se k němu, nemusíte nic říkat, stačí jen vnímat toho druhého pro něho samého a ne pro váš dobrý pocit, to první je těžší.

Máte pocit, že stojíte na jiné straně než ten druhý, já jsem zdravý, nemám bolesti, ale oni ano. V těchto chvílích musí člověk vytrvat až do chvíle, kdy ten druhý pochopí vaši péči. Setkání s těmito lidmi mi vždycky přetvářelo hodnoty života a vedlo mě více k modlitbě za ně. Vždy se těším na setkání s nimi.

Jaké „moudro“ byste rád předal čtenářům, co byste jim rád vzkáزال?

Já nejsem na předávání „mouder“, ptejte se lidí zkušenějších, těch, co prožili většinu svého života. Na tuto odpověď mě přivedla jedna starší paní, když v její odpovědi na mou otázku zazněla tato slova: „Chlapče, co ty víš o životě, jsi ještě mladý.“

Je na Vás chvályhodné, že se účastníte řady farních aktivit – například jste povzbuzoval tvůrkyně adventních věnců, pomáhal jste při zdobení perníčků. Co si z těchto společně prožitých chvílí „odnášíte“?

Svatý František Saleský jako první tiskl svá kázání a dával je do každého domu. Sám si však uvědomoval, že to není dobrý způsob, neboť s těmito lidmi nebyl v kontaktu. Já chodím na tato setkání právě kvůli tomuto důvodu, abych se setkal s vámi.

Jak na Vás působí slovo Vánoce, co všechno si vybavíte?

U nás Vánoce byly vždy prožívané tak, že jsme si popřáli pěkné svátky a někdy nebyly ani dárky, ale pro mě je ten nejvzácnější dar narozený Kristus. Kéž se toto dítě narodí v každém z nás.

Kromě toho si každý rok na půlnoční mši svaté připomínám své první svaté přijímání.

Kde budete trávit letošní Vánoce a na co se těšíte?

Letošní svátky zůstávám tady v Brně a co zde budu dělat to vám neprozradím. Těším se na půlnoční a potom až zalezu večer, nebo spíše ráno na faru a dám figurku Ježíška do svého betléma a budu jen tak v tichosti před ním.

Jak jste slavili Vánoce v semináři?

Vánoce se v semináři neslavili, protože jsme je vždy trávili doma. Největší událostí před vánocemi byla však „Mikulášská besídka“ a pro mě to znamenalo nebýt na programu a chystat slavnostní raut pro učitele a pozvané hosty. Takže jeden den jsem si chystal kytky a umýval nádobí, leštil příbory a druhý den jsem spolupracoval s kuchaři a řídil celé občerstvení atd.

Čím bychom vám udělali radost my, farníci?

Já jsem se stal knězem ne pro sebe, ale pro vás, kterým mám přinášet radostnou zprávu o Ježíši Kristu. Kristus žil se svými učedníky, aby ho poznali. Kéž i já žiji s vámi a vy zase se mnou, abychom se poznali. Potom si budeme všímat jeden druhého a budeme se navzájem respektovat. Přijměme tuto větu z Písma do svého života: „Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné.“ (Sk 4, 32) Žijme spolu, tak pochopíme jeden druhého a budeme mít navzájem úctu jeden k druhému po stránce lidské i duchovní.

Děkuji za tento rozhovor, i když jsem se mu bránil zuby nehty. Doufám, že je to první, ale i poslední rozhovor se mnou. Pozdravuji vás všechny, zejména vás nemocné. Vyprošuji vám Boží požehnání a milostiplný adventní čas.

Váš kaplan P. Bohumil Urbánek

(rozhovor připravila Jarka Cýrusová)

Přečetli jsme za vás

MILÝ JEŽÍŠKU!

Jako každý rok od té doby, co umím psát, a to už je moře let, říkám tatínkovi a mamince, že Ti pošlu dopis a do něj napíšu všechno, co bych si přál.

Tentokrát mi ale pokazil náladu tatínek, když si mě posadil na klín a vysvětlil mi, že letos nejsi moc bohatý, zvláště když tě postihl ten malér: všechny ty prašule, co jsi musel zaplatit za opravu svého autáku, když do tebe zprava najel ten pitomec, a i když na to byli svědci, není pravda, co tvrdila pojišťovna, a tak sis musel vypůjčit. Úplně stejná věc se stala s autem mému tatínkovi minulý týden a jeho to taky vůbec nepotěšilo.

A pak mi tatínek řekl, že musím být hodný a šlechetný, a tak místo abych Ti napsal o dárky pro sebe, měl bych požádat o dárky pro všechny, co mám rád, a pro své kamarády. Já jsem slíbil, že to udělám, co se dá dělat, a maminka mi dala pusu a

řekla mi, že jsem její velký chlapec a ona je ostatně přesvědčená, že přes tu patálii s tím autem Ti jistě zbude pár drobných, abys na mě docela nezapomněl. Moje maminka je fakt zlatíčko,

Takže sám pro sebe si nepřeju nic.

Pokud jde o tatínka a o maminku, bylo by bezva, kdybys jim daroval malé autíčko, do kterého bych si mohl sednout za volant, a aby jezdilo samo od sebe, aby se nemuselo nic dělat s pedály a aby se tam rozsvěcely reflektory jako u toho auta, co měl tatínek před tou bouráčkou. Takové auto jsem viděl ve výloze obchodu, co je o kus dál za naší školou. Kdybys ten auták dal tatínkovi a mamince, jistě by je to děsně potěšilo, jelikož já bych si v jednom kuse hrál jenom na zahradě, slibuju, a nerozčiloval bych maminku, která nemá ráda, když pořád běhám po domě a dělám skopičiny v kuchyni. A tatínek by si mohl v klidu číst svoje noviny, poněvadž když si hraju s míčem v obýváku, pokaždé se namíchne a ptá se, čím si to zasloužil, že musí tohle snášet, a že když se dře celý den v kanceláři, chtěl by mít aspoň doma trochu pokoje.

Jestli dáš mému tatínkovi a mamince tohle autíčko, kup to červené, prosím Tě. Mají tam taky modré, ale já myslím, že jim by se líbilo víc to červené.

Převzato z knihy:

◇ *Gosciny & Sempé: Nové Mikulášovy průšvihy. Dopis Ježíškovi. Praha, 2007*

připravila Pavla Holíková

Z farní charity

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ ...

Rok se sešel s rokem a opět jsou za dveřmi Vánoce – čas radosti a rodinného štěstí a také štědrosti a vzájemného obdarování. I naše farní charita se na ně připravuje. Jako každý rok, letos už po patnácté, budeme chystat vánoční nadílky pro osamocené staré a nemocné bratry a sestry. Obracíme se na vás s prosbou, abyste nám opět pomohli a přinesli do sakristie dle svých možností cukroví, ovoce, případně ořechy, a to v třetím prosincovém týdnu, nejlépe na jeho konci či v neděli 21. 12. a nejpozději ráno v pondělí 22. 12., kdy budeme vánoční nadílky kompletovat a balit. Prosíme, přispějte nám a pomozte, ať máme i letos co rozdávat. Jménem svým děkujeme předem za vaši pomoc a jménem všech obdarovaných za všechny dobroty, které našim prostřednictvím od vás dostanou.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA (TKS)

Po Novém roce se uskuteční již tradiční Tříkrálová sbírka, kterou organizuje Charita Česká republika (do roku 2006 Česká katolická charita). Proběhne podeváté, a to ve dnech 2. 1. – 11. 1. 2009.

Tříkrálová sbírka bude slavnostně zahájena panem biskupem Vojtěchem Cirklem 2. 1. 2009 v 15.00 na Petrově mši svatou a požehnáním koledníků. Dne 4. 1. 2009 bude v odpoledních hodinách

pro koledníky připraven v Městském divadle Brno zábavný program, přenášený od 17.00 televizí. Koledníci by měli být v divadle nejpozději v 16.00 hodin.

Pokud chcete přispět a ve výše uvedených dnech se nepotkáte s koledníky (řádně vybavenými zapečetěnou pokladničkou a ověřenou průkazkou) nebo vás nenavštíví u vás doma, máte možnost přispět u nás v kostele. Po dobu trvání sbírky (2. 1. – 11. 1.) je pro TKS opět vyhrazena naše pokladnička vzadu v kostele a peníze, které tam vložíte, odevzdáme tak jako v minulých letech Oblastní charitě Brno, Žižkova 3.

Věříme, že sbírku štědře podpoříte. O jejím významu i o projektech, které budou z TKS financovány, vás budeme informovat v některém příštím čísle Tomáška.

A OPĚT O PENĚZÍCH

V minulém měsíci jsme z vašich finančních darů předali Oblastní charitě Brno 4 000 Kč na konto vypsané Katolickou charitou Česko na pomoc krvavými nepokoji sužovanému Kongu. Dále jsme zaslali 2 000 Kč na léky pro nemocné leprou (LL) a stejnou částku 2 000 Kč jsme poskytli Miles Jesu na pomoc dětem ulice v Rusku i jinde na světě.

Konečně po domluvě s pracovníci Oblastní charity jsme jim předali 3 000 Kč pro azylový dům a 3 000 Kč pro Denní centrum pro bezdomovce. Právě v těchto zařízeních pro lidi bez domova je největší nedostatek peněz.

Děkujeme vám, že nás podporujete, pokud je to uvedeno, respektujeme úmysly dárců. V ostatních případech se snažíme předávat či zasílat peníze na ty účely, kde tušíme největší nouzi.

Požehnané Vánoce prožité v radosti a pokoji vám přejí a do nového roku 2009 Boží pomoc vyprošují

Dobrovolníci farní charity

Stavba

adventního Jeruzaléma

Podle návrhů hlavních architektů Martina a Markéty začala v předvečer první neděle adventní stavba Svatého města. Plán byl podle všeho odvážný až velkorysý, což s sebou neslo samozřejmě nemalé náklady co do materiálu i počtu stavebních dělníků.

Poté, co naši malí stavitelé polepili 345,586 g papíru, zlámali 11 tužek, rozbili 1 skleněný svícen a pomalovali co mohli, zrodilo se dílo, které se brzy nepochybně stane jedním z architektonických skvostů 21. století (podle názoru uměleckých kritiků návrh nese stopy postrenesančního stylu s určitými prvky španělské gotiky).

Stavba se navíc co do technologické části vyznačuje poměrně důmyslným systémem postupného otevírání oken a bran (systém dodává firma Bob), čímž se přispívá k stále většímu osvětlení exteriérů prostřednictvím zvláštního vnitřního

světla. Pro ty, kteří stavbu doposud neviděli, doporučuje se její zhlédnutí v kostele sv. Tomáše ve večerních hodinách, kdy jsou zvláště patrné zmiňované světelné efekty.

Architekti byli co do autorských práv poměrně blahosklonní, neboť kromě originálu nechali zhotovit i řadu kopií díla, které je možné zhotovit doma svépomocí.

Stavbu provázela celá řada zábavných atrakcí (v produkci firem Ještěrka & syn a Červená modrá Fiala), které pomáhaly znaveným dělníkům opět načerpat síly a přijít na jiné myšlenky. Ke konci proběhl nácvik písňě vyjadřující přání, aby tok fotonů z malého zdroje osvětlení byl pokud možno nepřetržitý (píseň předzpívala národní umělkyně Chicken, nositelka řádu svatého Kuřete).

Na závěr se pod vedením duchovního správce uskutečnil průvod s rozžatými svícemi a adventní Jeruzalém byl společně s adventními věnci požehnán.

Myslím, že mohu za všechny zúčastněné potvrdit, že se akce s pomocí Boží a díky pečlivé přípravě organizátorů vydařila. Lze tedy říci: „Finis coronat opus“.

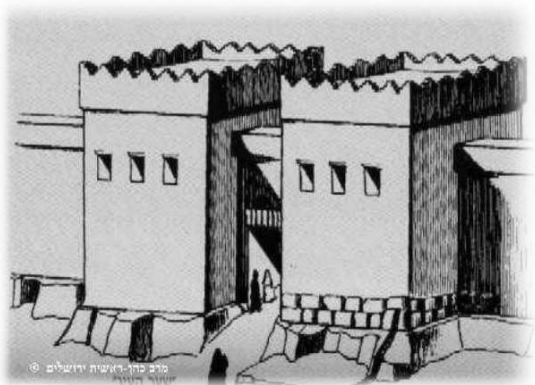
Pavel Okap Koukal

* * *

PROČ SE V KOSTELE STAVĚL ADVENTNÍ JERUZALÉM?

... Adventní kalendáře vzešly z jiného zvyku, který se jmenoval Jeruzalém. Jeho původ je patrně v oblastech severozápadního Německa. Jeruzalém si dělaly děti

samy. Vzaly si pruh pevnějšího papíru, asi tak jako dvě čtvrtky vedle sebe, a nakreslily na něj siluetu města. V ní zakreslily kostelní věže, domy, brány, atd. Na všech těchto budovách byla nakreslena různě velká a různě tvarovaná okna. Těch bylo právě tolik, kolik dnů měl toho roku advent.

zdroj: www.40jerusalem.org.il

Jeruzalém byl postaven na nějaké místo v pokoji, ne však uprostřed místnosti, protože na svém místě měl stát přes celý advent a dále po celou dobu Vánoc. Na večer byla do středu Jeruzaléma postavena nízká svíčka. Jeruzalém se tak stal vlastně stínidlem, a byla-li svíčka v něm jediným světlem, vrhal po stěnách veliký, tajemný stín. Najednou byli všichni v pokoji uvnitř Jeruzaléma, protože je všechny objal jeho stín. Když dítě udělalo někomu radost, prokázalo někomu službu nebo bylo prostě hodné celý den, smělo si večer otevřít jedny okničky. V Jeruzalémě se otvíralo a tím i rozsvěcovalo jedno okno za druhým a děti se radovaly z toho, že jejich Jeruzalém stále víc zářil.

Celá tato hra se opírala o dvě myšlenky. Jednak navazovala na vize proroků Izaiáše a Barucha, kteří slibují zářivou radost Jeruzaléma, podobně jako ji popisuje také závěr knihy Zjevení sv. Jana. Jednak, a to bylo důležitější, znamenal Jeruzalém odpověď dítěte na výzvu: „Vyjděte vstříc Pánu dobrými skutky.“ Jeruzalém byl obrazem štědrého srdce a čisté duše dítěte. Tak se děti učily být pozornými, laskavými, pomocnými lidmi. Hodně odlišné od adventních kalendářů dneška, nemyslíte? Z krásného zvyku zbylo jediné, počet okének podle délky adventu . . .

(převzato z knihy P. Pithy „Adventní čas“)

Slovo nemocným

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Mk 15,34

Když je člověk zdravý, má dost sil a možnost uplatnit se, má dojem, že je schopný zvládnout všechno, co se může v jeho životě vyskytnout. Celé smýšlení člověka je optimisticky naladěné. Když onemocní, je slabý, všechno ho unavuje, a když si uvědomuje, že jeho pozemský život skončí, je naplněný pesimismem, nemá zájem o to, co se děje kolem něj a velmi obtížně se vyrovnává s těmito skutečnostmi. Člověk je schopen se vyrovnat se svými problémy a s časovou omezeností svého života, když se na všechno začne dívat

pohledem víry a uvědomí si, že za svého pozemského života buduje nejen hodnoty pro život na zemi, ale současně vytváří i hodnoty, které zůstanou trvale a které se neztratí. I když opustí pozemské hodnoty, zůstanou mu ty, které jsou trvalé. Tyto hodnoty člověk vytváří, když přijme svoje místo na světě a vyrovná se s ním, když je přesvědčený, že ho Bůh chce mít právě na tomto místě a mezi těmito lidmi. Někdy je to nesnadné, protože člověk nevidí konečný cíl svého snažení a představuje si ho třeba jinak, než ho zamýšlí Bůh.

Všechno, co člověk v životě prožívá, i to, co je pro něj těžké, používá Bůh jako prostředek, kterým je člověk veden k Bohu. Člověk často nerozumí tomu, co v životě prožívá, ale pochopí to a ocení, až se na to bude dívat s odstupem času a nebude ovlivněný pozemskými problémy. Potom pochopí i to, co se mu zdálo být v jeho životě zbytečné a bez smyslu.

Všechno, co prožívají lidé během pozemského života, prožil Ježíš, když jako bohočlověk žil na zemi, snášel všechny obtíže lidského života a prožil utrpení smrti na kříži. On dal svým životem a svou obětí na kříži smysl všemu, co se v lidském životě může vyskytnout, a on také dává člověku sílu, aby ho mohl svým životem následovat na zemi a po tělesné smrti se s ním radovat na věčnosti. I když se člověku někdy zdá, že to, co právě prožívá, je nad jeho síly a schopnosti, vždy může spoléhat na Boží pomoc a mít jistotu, že s ní je schopen dobře prožít všechno, co ho

v životě potká, a věřit, že žádná zkouška nebude nad jeho síly a schopnosti.

Člověk je schopen nacházet Boha ve všem, co ho v životě potká, a to nejen v tom, co je pro něj snadné a příjemné, ale i v tom, co je pro něj těžké a v čem si uvědomuje svoje slabosti a nedokonalosti. Když člověk chce dobře žít, je toho vždy s Boží pomocí schopen.

otec J. Šik

Pout' do Svaté země 2007

netradičně

Na stránkách Tomáška jste si už o této akci mohli přečíst obsáhlé informace objektivní, chronologické a seriózní. Nyní jsou nabízeny postřehy a dojmy subjektivní, chaotické a neseriózní.

Zájezd. S cestovní kanceláří jsem se chystal na pouť poprvé. Nemaje zkušeností, netušil jsem, co mám na přípravné schůzce očekávat. Pořadatel nám sděloval všechno potřebné pro cestu a pobyt. Při jeho slovech jsem měl dojem, že se chystáme na poznávací zájezd po křesťanských památkách a ne na pouť. Zaregistroval jsem jedinou spirituální informaci, a to že nejlepším a nezbytným doplňkem orientální stravy je padesátiprocentní nebo silnější slivovice. Také jsme se hned projevíli jako aktivní poutníci. Na dané téma se rozpoutala živá teologická disputace, v níž své pozice

uhájili i vyznavači jiných ovocných pálenek, zato rumoví bratři, ctitelé koňaku, fernetoví lidé a Svědkové Becherovi byli zcela potřeni. I hodina odjezdu byla poněkud méně křesťanská, vhodná jen pro hluboké klášterní meditace nebo návrat z farního plesu. Zato jsme mohli mít pocit důležitosti naší poutnické skupiny, protože si pro nás přijel sám šéf pořádací cestovní kanceláře. Po přivítání nás přepočítal, radostně konstatoval, že jsme všichni, a vesele s námi vyrazil směrem na bratislavské letiště. Jeho radost byla skutečně nepředstíraná, neboť jediní, kteří věděli, kolik nás má opravdu být, chyběli. A tady se poprvé projevila provázanost všech tří náboženství, pro které je Svatá země svatá. Díky Alláhovým džihádistům jezdíme na letiště s takovým předstihem, že ani pro zpozdilé nebyl problém vše stihnout.

Přivítání. Po příletu nás naši průvodci vyzvali, ať si o hodinu posuneme hodinky. Ti méně submisivní z nás nesměle namítli, že ty naše ukazují stejně jako ty na telavivském letišti. Na počest našeho příletu totiž vstřícná izraelská vláda ukončila letní čas. Po celou dobu pobytu ve Svaté zemi jsme se tak mohli řídit časem podle Pána Boha. Hned naše první cesta, oproti původnímu programu, vedla do Jeruzaléma. Začali jsme u Zdi nářků a končili ve Večeřadle. Prostě nádherný první den ve Svaté zemi.

Program. Již na přípravné schůzce jsme dostali podrobný a přesný rozpis pobytu ve Svaté zemi. Asi by u nás nikdo nejel s pořadatelem, který by nevěděl, co a

kdy vám chce ukázat. Ale Svatá země neleží v Evropě, je to už Orient. Psaný program přestal platit hned po přistání v Izraeli. Program, tak jak je napsán, se asi nikdy nerealizoval, ale vždy poutníci viděli vše, co bylo slíbeno. Zkušení organizátoři, kteří zdánlivě duchovní přípravu na pouť nechali na poutnicích, je ve skutečnosti nenásilně vedou. Účastník, který neví, co se bude dít, se nerozptyluje těšením se nebo obavami a může plně prožívat přítomnost. Navíc psaný itinerář pouti dává podnět k rozjímání. Odkazuje na kázání Pána Ježíše, neboť nejvyšší platnost má to, co je napsáno úplně nejniž, největší význam má sdělení napsané nejmenším písmem. I program operativně vyhlašovaný našimi průvodci se rychle měnil. Umožnilo nám to vnímat složitou problematiku této neklidné země, kde všechny lidské dohody a smlouvy jsou dočasné a přinášejí koloběh nadějí a zklamání. A tak nám bylo dáno poznat, že obyčejné lidské slovo, alespoň pokud se týká budoucnosti, v této zemi nic neznamená, ani je-li proneseno ústy kněze. Pochopil jsem, proč tu vždy tak významné postavení měli proroci.

Stát Izrael a Svatá země. Až zde jsem si uvědomil, jak je to malá země se spoustou ke státu neloajálního obyvatelstva. Část ortodoxních židů stát neuznává, protože má vzniknout až s příchodem Mesiáše, většina arabského obyvatelstva si myslí, že neměl a nemá vzniknout nikdy. Až tady mi došlo, že muslimové vyznávají Boha Abrahamova a Arabové se považují za

Abrahamovo potomstvo, kterému byla zaslíbena Svátá země. Židé v tom mají jasno, legitimními potomky jsou oni. Křesťané nárok na působení ve Sváté zemi cítí také. I pouhá tolerance je na malém prostoru velmi obtížná.

Ranní chvály. Byli jsme zde v období ramadánu a bydleli na palestinském území. Na svítání, kdy začíná půst, jsou věřící upozorňováni zpěvem ze silných reproduktorů na minaretech. Začal vždy zřejmě nejvýznamnější duchovní, jehož vnitřní zrak viděl svítání daleko za obzorem v jiném časovém pásmu. Postupně se k němu přidávali další a další, dokud asi po hodině nezačalo opravdu svítat. Pak nastal ten správný klid na ranní chvály. V šest začali intenzivně zvonit křesťané.

Sinaj. Naše cesta vedla i do Egypta, její součástí byl výstup na Mojžíšovu horu. Cestou po Sinajské poušti jsme projížděli přes řadu kontrolních míst, kde nám egyptští vojáci dávali pokyn k průjezdu zvednutím paže nebo závory. Na zvednutí paže bylo potřeba šesti mužů, na zvednutí závory až patnácti. Výstup na Sinaj byl noční, abychom na Mojžíšově hoře zažili východ slunce. Je to starozákonní památka, ale zdejší beduíni vychází křesťanům vstříc. Inspirováni Ježíšovými podobenstvími nabízí své velbloudy k dopravě pod vrchol za jednotnou cenu pro první i poslední. Stejně zaplatí ti, kteří jedou celou cestu, i ti, kteří šli pěšky a došly jim síly před poslední zatáčkou. Na vrcholu byla dost tlačence, kdo chtěl najít místo k rozjímání, musel kousek sestoupit, ale pohled na okolní hory

i dolů do vádí Áron byl nádherný. Teprve při sestupu jsem myslel na Mojžíše. Nikdy jsem moc nechápal, jak mohl zničit desky s Hospodinovými příkázáními a ujít za to trestu. V jeho době tu nebyla cesta pro cameltaxi ani vytesané schody ve skále. Měl za sebou sólový prvovýstup. Lezl v náročném terénu, ve vrcholové partii, podle Písma, za snížené viditelnosti. Cesta dolů byla ještě těžší, opatrně snášel kamenné desky s tím grafologicky nejcenějším vzorkem rukopisu všech dob. I ten nejméně ješitný a nejskromnější člověk by očekával po sestupu do základního tábora lepší přivítání. Trochu už chápu, že Bůh byl k jeho zatmění tak shovívavý, musel jen ještě jednou nahoru. Tak se stal Mojžíš praotcem zakladatelem, který nám přinesl Zákon, Řád a Právo. A jeho bratr Áron praotcem zakladatelem, který nám přinesl Daně, neboť není známo, že by lidem nějak nahradil zlato, které od nich vybral na výrobu dobytčete.

zdroj: daniela-hotels.com

Beduíni. Kromě usedlého obyvatelstva žijí v Izraeli i beduíni. Již moc nekočují, ale jako správní nomádi mají stále snadno rozebratelná obydlí a používají ekologické dopravní prostředky na biopalivo. A i to zřejmě užívají úsporně. Na velbloudech a oslech to moc nepoznám, ale koně tu rozhodně nepřekrmují. Na jednom z jejich dopravních prostředků mě zaujal nádherný postroj spletený z magnetické pásky sálových počítačů 3. generace.

Tlačenice v údolí Cedronu. Vzdělanci zjistili, že právě v údolí Cedronu začne Poslední soud a ti zde pohřbení přijdou při něm na řadu jako první. Tato část Jeruzaléma je tedy jeden velký hřbitov. Hroby jsou těsně vedle sebe i na sobě, několikrát na sebe navazují části židovské, muslimské i křesťanské. Zájem o pohřbení zde je obrovský a dnes je to i komplikovaná a nákladná záležitost. Mám jen omezené fyzikální vědomosti o vlastnostech času, takže předbíhání na věčnosti obtížně chápu.

Kána. Místo prvního zázraku Pána Ježíše je městečko poblíž Nazareta. Pán se zdráhal začít zde, ale jeho moudrá matka ho přemluvila. Tak víme, že je dobré začít od jednoduššího ke složitějšímu, nečekat s činností, až bude nějak efektnější. První zázrak byl totiž nejméně zázračný. Ochutnal jsem několik místních vín a je mi jasné, že udělat lepší víno než podávají v Káni Galilejské nebyl pro Pána žádný problém.

Cesta do Jericha. O Jerichu jsem věděl jen to, že tu jeden festival dechovek nadešel větší spoušť než sto technopárty a

rockových koncertů dohromady. A nic víc nevím ani teď. Nedaleko města mě zaujala stolová hora, kterou jsem tu nečekal. Šlo o Horu Pokoušení, která má zcela zarovnaný vrchol. Chtěli tam postavit velký klášter ruští Romanovci. Získali pozemek, vrchol nechali srovnat, zpevnili základy, ale další stavbu jim Lenin rozmluvil.

Speleologie. Obrovský význam speleologie pro křesťanství, to byl asi můj největší poznatek získaný ve Svaté zemi. Všichni první křesťané byli jeskyňáři nebo měli ke speleologii blízko. V jeskyni se narodili Pán Ježíš i Jan Křtitel a v jeskyni došlo ke Zvěstování Panně Marii. V Nazaretu žila Svatá rodina částečně v jeskyni. V jeskyni byl Pán zatčen. V evangeliu čteme, že betlémská pastýři nocovali pod širým nebem. My, co jsme byli na betlémském Poli pastýřů, víme, že tak hlídali stáda před svými jeskyněmi. Tedy první se přišli poklonit Pánu Ježíši amatérští speleologové. Podobně jako v Moravském krasu je i ve Svaté zemi péče o jeskyně rozdělena mezi jednotlivé jeskyňářské skupiny, které, tak jako u nás, spolu občas spolupracují a občas na sebe nevraží. Například v Betlémě je jeskyně Narození Páně v péči řeckých ortodoxních speleologů, s ní sousedící jeskyně Klanění tří králů patří katolickým jeskyňářům sv. Františka, ale nemají k ní vlastní vstup. Františkáni jsou v oblasti Betléma nejvýznamnější speleologickou skupinou, starají se o jeskyně Jeronýmovy, sv. Josefa, Neviňátek i hojně navštěvovanou jeskyni Mléka, kam se chodí modlit k Panně Marii i muslimské ženy. Také na hoře Karmel

nad Haifou jsou krasové jeskyně. Nejvýznamnější je ta Eliášova, nyní spravovaná karmelitánskými speleology. Jeskyně se dostaly i do legend, například malý Jan Křtitel se před Herodovými vojáky ukryl do jeskyně, která měla jen VIP vstup, a tak za ním pronásledovatelé nemohli. V jeskyních působili starozákonní proroci, význam mají i pseudokrasové jeskyně v Kumránu, kde se našly svitky Písma a patrně tam přebýval Jan Křtitel. Osvojení si jeskyňářských dovedností bylo pro první křesťany důležité, mohli to pak využít ve skalních kaplích nebo v římských katakombách. Sám se divím, že jsem si význam speleologie v křesťanské tradici neuvědomil dřív. Ale nemám hluboké vzdělání a při přípravách ani na duchovních cvičeních jsem se nic nedozvěděl. Asi se speleologie učí až na teologické fakultě. Přitom povědomí o významu speleologie v křesťanství přetrvává od počátků církve až do dnešní doby. Vždyť jak obrovské množství lidí si nedávno připomenulo výročí významné jeskynní události v Lourdech.

Jeruzalém. Členité různorodé město s obrovskou atmosférou. To „tudy chodil“ jsem více cítil ve volném prostoru Galileje, v údolí Jordánu a na Judské poušti, přesto je Jeruzalém jedinečný, a to jsem prošel jen jeho malou část. Všechny volný čas jsem strávil v bazilice Svatého hrobu. Vzájemně propojené chrámy různých církví kolem Božího hrobu a Golgoty jsem vnímal jako střed křesťanského světa.

Poutí. Poznávací zájezd – perfektní (všechny získané vědomosti ani nešly

vstřebat). Zážitek akce – vynikající (mše v poušti, pobyt na svatých místech, exotická krajina, mimořádné kulturní památky, sblížení se spolupoutníky). Poutí – ? Utěšuje mě, že poutí do Svaté země uvnitř mne stále neskončila. Už jsme doma dlouho a já se mnohokrát k prožitému vrátil a stále putuji. Snad mi jednou něco dojde a já uzavřu poutí klasickým „zase su miň hlópé“.

Pavel Pandan Zahradník

Vánoční zamyšlení

... Svatá Boží rodičko, oroduj za nás ...
Hbité ruce stříhají z bělostného papíru
sněhové vločky podobné těm snášejším
se s nebe.

... Matko Kristova, oroduj za nás ...
Něžné ruce staví do papírového betlému
papírovou kolébku s Ježíškem.

... Matko Stvořitelova, oroduj za nás.
Matko Spasitelova, oroduj za nás ...
Šikovné ruce připevňují snítku jmelí nade
dveře.

... Panno dobrotivá, oroduj za nás ...
Pracovité ruce skládají na talíř kousky
cukroví vonícího vanilkou.

... Růže tajemná, oroduj za nás ...
Zručné ruce rozsvěcují na stole vánoční
svíci.

... Uzdravení nemocných, oroduj za
nás ...

Osamělé ruce zapalují vánočního „františka“ a jeho vůně se line všude kolem.

Ruce chvějící se očekáváním, vzpomínkami, touhou prožít Vánoce s někým blízkým v lásce a porozumění odhrnují záclonu z okna, aby teskné oči mohly hledět do prozářené tmy s nadějí . . .

Maria, jak jsi žila před Zvěstováním? S jakými nadějemi jsi vyhlížela to, co přijde? Maria, jak jsi žila, když svatý Josef odešel na věčnost? Maria, jak jsi žila, když tvůj Syn vstoupil na nebesa a tebe čekalo ještě tolik let pozemského života bez jeho fyzické přítomnosti?

Tvůj pokorný a Bohu odevzdaný život byl podobný i nebyl našim životům. Kolik nám ještě chybí do té podobnosti?

. . . Svatá Boží rodičko, přimlouvej se za nás . . .

Jarka Cýrusová

Vánoční pohádka

Kdysi, kdesi byla jedna země, snad krásná, snad plná dobrých věcí, ale lidé té země žili v hluboké tmě. Nikdo neviděl dobře na lidi kolem sebe, ani na sebe sama, ani na krásné a dobré věci, které ho obklopovaly. Jejich cesty byly zahalené tmou. Někteří lidé s tím byli nadmíru spokojeni, protože tma skrývala i jejich skutky. Někteří s tím byli smířeni, protože si nic jiného neuměli představit. Někteří stále víc a víc toužili po světle. Nevěděli tak docela, jak by světlo mělo vypadat, a každý si je asi představoval jinak, ale touha v jejich srdcích rostla den po dni. A jejich touha byla vyslyšena. Jedné noci se mladá dívka stala tou „bránou, kudy přišlo světlo na svět,“ protože mu nachystala úplně celé své srdce. Tak se světlo rozzářilo pro další a další lidi, kteří pro ně otvírali svá srdce a nechtěli dál zůstat ve tmě. Světla přibývalo a přibývalo a probleskovalo do všech koutů země. A pořád může zářit víc a víc, podle toho, kolik najde připravených srdcí.

Jarka Cýrusová

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

sv. Mikuláše máme ještě v živé paměti, možná si i vzpomenete, že v minulém čísle se chamtivý čert přilepil žvýkačkou na dveře. Milosrdnému Mikuláši a andělům se čerta zželelo a rozhodli se ho zachránit. Najdeš malé rozdíly mezi obrázky? Kdo napočítá 15? (Nebo víc???)

Klára Kengi Koukalová

Vánoce 2008 a Nový rok 2009

ve farnosti u kostela sv. Tomáše

• **Příležitost ke svátosti smíření** bude v našem kostele v pátek 19. prosince, v pondělí 22. prosince a v úterý 23. prosince 2008 vždy od 15 do 18.30 hodin. Kromě toho se pravidelně zpovídá také během bohoslužeb. Prosíme, přijďte ke svaté zpovědi včas, ušetříte si dlouhé čekání. O posledním adventním víkendu (vyjma pravidelných bohoslužeb) ani na Štědrý den odpoledne se v našem kostele nezpovídá.

• **Společné udělování svátosti nemocných** bude v pátek 19. prosince 2008 při mši svaté v 17.30 hodin. Není třeba se předem hlásit. Dle možnosti kněží také rádi poslouží nemocným, kteří do kostela nemohou, návštěvu je třeba včas dohodnout na faře či v sakristii.

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2008

– Štědrý den

- ◇ modlitba breviáře v 6.30, poslední rorátní mše svatá v 7.00 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti
- ◇ ve 24.00 hodin půlnoční mše se zpěvem chrámového sboru

25. 12. 2008

– Slavnost Narození Páně

(Hod Boží vánoční)

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 latinská se zpěvem chorální scholy,

9.00 se zpěvem chrámového sboru, v 11.00 a večer v 19.30 hodin

- ◇ od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

26. 12. 2008

– svátek sv. Štěpána

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

28. 12. 2008

– svátek Svaté Rodiny

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), v 9.00 spojená s požehnaním manželům, 11.00 a večer v 19.30 hodin

31. 12. 2008

– sv. Silvestra

(poslední den občanského roku)

- ◇ modlitba breviáře v 6.30, ranní mše svatá v 7.00 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin mše svatá na poděkování za uplynulý rok spojená s přehledem života a hospodaření farnosti v roce 2008
- ◇ večerní mše svatá odpadá

1. 1. 2009

– slavnost Matky Boží Panny Marie

(občanský Nový rok)

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin